

Sygn. akt IX Ca 280/22

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jacek Barczewski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Najdrowska

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2022 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z wniosku P. G.

z udziałem E. G. i A. G.

o stwierdzenie nabycia spadku po K. G.

na skutek apelacji uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego w Nidzicy

z dnia 8 grudnia 2021 r., sygn. akt I Ns 184/21,

p o s t a n a w i a:

I. oddalić apelację;

II. nie obciążać uczestniczki E. G. kosztami postępowania apelacyjnego na rzecz wnioskodawcy.

Jacek Barczewski

Sygn. akt IX Ca 280/22

UZASADNIENIE

Wnioskodawca P. G. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po K. G. zmarłym w dniu 26 kwietnia 2021 r. w D., ostatnio stale zamieszkałego w S., na podstawie ustawy, przez żonę E. G. i dzieci: tj. wnioskodawcę i A. G. w częściach równych. W uzasadnieniu wskazał, że spadkodawca nie pozostawił testament, zaś w skład spadku wchodzi gospodarstwo rolne.

Uczestniczka postępowania E. G. w piśmie z dnia 10 listopada 2021 r. podniosła, że K. G. pozostawił testament, który został przez nią sporządzony w dniu 5 marca 2021 r. a podpisany przez męża, który nie był już w stanie – z uwagi na stan zdrowia – sporządzić go w całości samodzielnie. Z tego też względu w jej ocenie stwierdzenie nabycia spadku winno nastąpić w oparciu o ostatnią wolę wymienionego przedstawioną w testamencie.

Uczestnik A. G. na rozprawie dnia 6 grudnia 2021 r. poparł stanowisko E. G..

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2021 r. Sąd Rejonowy w Nidzicy stwierdził, że spadek po K. G., synu W. i K. z domu R., zmarłego w dniu 26 kwietnia 2021 r. w D., ostatnio stale zamieszkałego w miejscowości S., na podstawie

ustawy nabyli żona E. G. oraz dzieci: P. G. i A. G., każdy w 1/3 części (pkt I.) oraz ustalili, że wnioskodawca i uczestnicy postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (pkt II.).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny: Spadkodawca K. G., syn W. i K. z domu R., zmarł w dniu 26 kwietnia 2021 r. w D., ostatnio stale zamieszkiwał w miejscowości S.. W chwili śmierci wymieniony pozostawał w związku małżeńskim z E. G., z którą posiadał dwóch synów: A. G. i P. G.. Nie miał dzieci pozamałżeńskich, ani przysposobionych. K. G. w dniu 5 marca 2021 r. w godzinach wieczornych, podczas pobytu w domu w S., polecił żonie E. G., po odszukaniu dowodów osobistych obojga, spisanie na kartce wyrwanej z zeszytu swojej ostatniej woli. E. G. długopisem w czarnym kolorze, na jednej stronie formatu A4 w czerwono- niebieską kratkę, napisała na podstawie słów męża oświadczenie zatytułowane (...), które opatrzyła datą „5.03.2021 r” oraz wskazała miejsce jego sporządzenia: (...). Oświadczenie zaczynało się od słów (...), zaś z jego treści wynikało, że wymieniony jako wyłącznego spadkobiercę całego majątku wskazuje żonę E. G.. Pod treścią oświadczenia spisanego przez E. G. złożył niebieskim długopisem niewyraźny podpis G. K.. Po około godzinie od sporządzenia oświadczenia K. G. został zabrany do szpitala w D.. K. G. nie sporządził innych testamentów. Żaden ze spadkobierców nie zrzekł się dziedziczenia, ani nie został uznany za niegodnego dziedziczenia, nie składał także oświadczenia o przyjęciu bądź odrzuceniu spadku. W skład spadku wchodzi gospodarstwo rolne oraz mieszkanie w N..

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy wskazał, że postępowanie w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku ma na celu ustalenie, czy osoba wskazana we wniosku jako spadkodawca zmarła oraz kto i na jakiej podstawie, tj. ustawy czy też testamentu, jest spadkobiercą. Zgodnie z art. 924 k.c. spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy. Stosownie zaś do treści art. 925 k.c. spadkobierca nabywa spadek z chwilą otwarcia spadku z mocy samego prawa. Nabycie spadku oznacza wstąpienie w ogół praw i obowiązków, niezależnie od swojej woli, czy wiedzy w tym przedmiocie. Adekwatnie natomiast do art. 926 § 1 i § 2 k.c. dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy w drodze testamentu albo, gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą. Z powyższego wynika, że art. 926 § 1 k.c. przewiduje dwa tytuły powołania do spadku: przepis ustawy oraz wolę spadkodawcy wyrażoną w testamencie odpowiadającym wymogom formalnym. Należy przy tym zaznaczyć, że ustawodawca daje pierwszeństwo porządkowi dziedziczenia określonego przez spadkodawcę w testamencie. Dziedziczenie ustawowe co do całości spadku ma miejsce tylko wówczas, gdy spadkodawca nie sporządził w ogóle testamentu albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą, albo gdy sporządził testament nie powołując spadkobiercy, a treść testamentu ogranicza się do innych rozrządzeń, wreszcie wtedy - gdy spadkodawca wprawdzie sporządził testament, ale okazał się on nieważny lub bezskuteczny.

Zdaniem tego Sądu, w niniejszej sprawie niewątpliwą między stronami jest okoliczność, że spadkodawca pozostawił testament w postaci oświadczenia sporządzonego pismem ręcznym dnia 5 marca 2021 r., w którym rozrządził swym majątkiem na wypadek śmierci na rzecz żony E. G.. Poza sporem pozostaje nadto kwestia, że przedmiotowe oświadczenie nie zostało spisane własnoręcznie przez K. G., lecz przez E. G., która czyniła to na polecenie męża i zgodnie z jego wolą. Spadkodawca złożył jedynie pod nim swój nieczytelny podpis. W tym miejscu wskazać wypada, że przepisy ustawy - Kodeks cywilny, zawarte w księdze IV, wyczerpująco regulują przyczyny nieważności testamentu. Sankcja nieważności testamentu występuje w następujących wypadkach: testament zawiera rozrządzenia więcej niż jednego spadkodawcy (art. 942 k.c.), został sporządzony przez osobę nie mającą pełnej zdolności do czynności prawnych (art. 944 § 1 k.c.), przez przedstawiciela (art. 944 § 2 k.c.) lub oświadczenie spadkodawcy było obciążone wadami (art. 945 k.c.), testament został sporządzony z naruszeniem przepisów o formie (art. 958 k.c.), spadkobierca został powołany pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu (art. 962 k.c.), w treści testamentu zawarto podstawienie powiernicze (art. 964 k.c.)

Następnie Sąd I instancji powołał się na stanowisko prezentowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienie z dnia 13.01.2005r., IV CK 428/04, LEX nr 277875), zgodnie z którym ze względu na znaczenie aktu sporządzenia testamentu odstąpienie od zachowania przepisów o formie testamentu, które mają charakter bezwzględnie obowiązujący, skutkuje jego nieważnością (art. 958 k.c.). Przepisy dotyczące formy testamentu mają na celu zapewnienie autentyczności testamentu, woli testowania, zdolności testowania, ustalenia wzajemnego stosunku

kilku testamentów. W kontekście powyższego, Sąd Rejonowy stwierdził, że adekwatnie do treści art. 949 § 1 k.c. spadkodawca może sporządzić testament w ten sposób, iż napisze go w całości pismem ręcznym, podpisze i opatry datą. Mając natomiast na uwadze, że treść testamentu z dnia 5 marca 2021 r. została napisana przez inną niż spadkodawca K. G. osobę – tj. jego żonę – tenże Sąd uznał, iż testament ręczny z tej daty nie spełnia wymagań formalnych. Nie sporządził go bowiem w całości pismem ręcznym spadkodawca.

Jak wskazał Sąd Rejonowy, bezspornym jest nadto, że ostatnia wola nie została oświadczona przez K. G. w obecności funkcjonariuszy publicznych wskazanych w art. 951 § 1 k.c., ani też nie miała formy aktu notarialnego (art. 950 k.c.). W świetle bezspornych stanowisk i wyjaśnień stron niewątpliwym było przy tym, że testament nie mógł stanowić testamentu szczególnego, ustnego, o jakim mowa w art. 952 § 1 k.c. Reasumując, zdaniem tego Sądu, testament z dnia 5 marca 2021 r. jest nieważny, co uzasadniało zastosowanie art. 926 § 2 k.p.c. i stwierdzenie, iż w niniejszej sprawie zachodzi dziedziczenie ustawowe co do całości spadku, na podstawie reguł przewidzianych w ustawie Kodeks cywilny – w Księdze czwartej, Tytule drugim, normujących dziedziczenie ustawowe w brzmieniu obowiązującym w dacie otwarcia spadku. W myśl z kolei art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych.

Sąd I instancji wskazał, że miał na uwadze, że do dziedziczenia spadków, w skład których wchodzi gospodarstwo rolne – która to sytuacja ma miejsce na gruncie niniejszej sprawy - otwartych do 13 lutego 2001 r. należy stosować ogólne zasady dziedziczenia (art. 931 – 1057 k.c.) ze zmianami wynikającymi z art. 1058 - 1087 k.c. Natomiast do dziedziczenia spadków otwartych od 14 lutego 2001 r. należy stosować ogólne zasady dziedziczenia (art. 922 – 1057 k.c.) z uwzględnieniem jedynie tych przepisów tytułu X księgi czwartej ustawy – Kodeks cywilny, które Trybunał Konstytucyjny uznał za zgodne z Konstytucją RP, lub co do których nie orzekał. W przedmiotowej sprawie spadkodawca zmarł 26 kwietnia 2021 r. (data otwarcia spadku), a zatem cały spadek dziedziczą spadkobiercy na zasadach ogólnych. Stosując się do tej bezwzględnie obowiązującej regulacji i ustalając, że nie zaszły negatywne przesłanki dziedziczenia, czy to w postaci zrzeczenia się dziedziczenia, czy odrzucenia spadku, czy wreszcie niegodności dziedziczenia, Sąd stwierdził, iż spadek po K. G. nabyli: żona E. G. i dzieci: A. G. i P. G., każdy w 1/3 części.

O kosztach w postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, co oznacza, że obciążają go koszty tej czynności, której sam dokonał. Koszty te nie podlegają wzajemnemu rozliczeniu (zwrotowi). Niewątpliwym jest bowiem, że wniosek zasługiwał na uwzględnienie co do zasady, skoro orzeczono o stwierdzeniu nabycia spadku. Jednocześnie trzeba było zważyć, że niniejsze postępowanie musiało toczyć się z udziałem wszystkich osób wchodzących w grę jako spadkobiercy ustawowi, jak i testamentowi. Okoliczność powyższa uzasadniała wniosek, że uczestnicy byli w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania.

Od powyższego postanowienia apelację wniosła uczestniczka E. G. zarzucając, że postanowienie jest niezgodne z ostatnią wolą spadkodawcy i wniosła o jego zmianę poprzez orzeczenie, że spadek po zmarłym K. G. nabyła na podstawie testamentu E. G. w całości. Nadto uczestniczka wniosła o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków celem wykazania, że K. G. zamierzał, na wypadek swojej śmierci, przekazać cały swój majątek uczestniczce E. G..

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca wniósł o:

1. Oddalenie apelacji;
2. Zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego za obie instancje;
3. Pominięcie dowodu z zeznań świadków jako spóźnionego.

Na rozprawie w dniu 25 maja 2022 r. Sąd Rejonowy dopuścił dowód z zeznań świadków H. O., D. S. i T. Z. na okoliczność sporządzenia rozrządzenia testamentowego przez spadkodawcę. Na tym samym posiedzeniu uczestnik A.

G. oświadczył, że popiera apelację, a uczestniczka wniosła o nieobciążanie jej kosztami. Wnioskodawca oświadczył, że rozstrzygnięcie co do kosztów pozostawia do uznania Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja była bezzasadna. Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu I instancji, jak również zawartą w uzasadnieniu postanowienia ocenę prawną.

W polskim porządku prawnym występuje ograniczona ilość możliwych sposobów powołania do dziedziczenia, które następuje albo w drodze ustawy, albo w drodze testamentu. Oznacza to, że jeżeli nie zostanie sporządzony ważny testament, wówczas obowiązuje dziedziczenie ustawowe, tzn. zgodnie z porządkiem przewidzianym przepisami kodeksu cywilnego.

Uczestniczka E. G. twierdziła, że w niniejszej sprawie spadkodawca K. G. dokonał rozrządzenia na wypadek śmierci, a zatem dziedziczenie powinno nastąpić na podstawie testamentu. Uczestniczka wskazała, że spadkodawca dokonał rozrządzenia w formie testamentu spisane własnoręcznie przez uczestniczkę i podpisanego własnoręcznie przez spadkodawcę, w którym spadkodawca w całości powołał do spadku uczestniczkę.

W związku z powyższym, w tym miejscu należy odwołać się do przepisów kodeksu cywilnego odnoszących się do obowiązujących w polskim porządku prawnym form w jakich może zostać sporządzony ważny testament. Wymaga bowiem podkreślenia, że przy sporządzaniu testamentów obowiązuje zasada formalizmu, co oznacza, że rozrządzenie na wypadek śmierci dokonane w sposób odbiegający od przewidzianej w ustawie formie, jest nieważne, a to z kolei wywołuje skutek polegający na tym, że następuje dziedziczenie ustawowe.

Zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego, testament może zostać sporządzony w zwykłej formie, tj.:

- 1) własnoręcznie przez spadkodawcę, który sporządzi testament w ten sposób, że napisze go w całości pismem ręcznym, podpisze i opatrzy datą, przy czym brak daty nie pociąga za sobą nieważności testamentu własnoręcznego, jeżeli nie wywołuje wątpliwości co do zdolności spadkodawcy do sporządzenia testamentu, co do treści testamentu lub co do wzajemnego stosunku kilku testamentów (art. 949 k.c.),
- 2) w formie aktu notarialnego (art. 950 k.c.),
- 3) w formie oświadczenia złożonego ustnie przez spadkodawcę wobec wójta (burmistrza, prezydenta miasta), starosty, marszałka województwa, sekretarza powiatu albo gminy lub kierownika urzędu stanu cywilnego, które spisuje się w sporządzonym na tę okoliczność protokole (art. 951 k.c.).

Ustawodawca przewidział też szczególne formy testamentu, tj.:

- 1) poprzez oświadczenie złożone ustnie przy jednoczesnej obecności co najmniej trzech świadków, w razie istnienia obawy rychłej śmierci spadkodawcy albo jeżeli wskutek szczególnych okoliczności zachowanie zwykłej formy testamentu jest niemożliwe lub bardzo utrudnione, przy czym jeden ze świadków albo osoba trzecia spíše oświadczenie spadkodawcy przed upływem roku od jego złożenia, z podaniem miejsca i daty oświadczenia oraz miejsca i daty sporządzenia pisma, a pismo to podpiszą spadkodawca i dwaj świadkowie albo wszyscy świadkowie. W wypadku gdy treść testamentu ustnego nie została w powyższy sposób stwierdzona, można ją w ciągu sześciu miesięcy od dnia otwarcia spadku stwierdzić przez zgodne zeznania świadków złożone przed sądem. Jeżeli przesłuchanie jednego ze świadków nie jest możliwe lub napotyka trudne do przewyciężenia przeszkody, sąd może poprzestać na zgodnych zeznaniach dwóch świadków. (art. 952 k.c.) Nie może być świadkiem przy sporządzaniu testamentu osoba, dla której w testamencie została przewidziana jakakolwiek korzyść. Nie mogą być również świadkami: małżonek tej osoby, jej krewni lub powinowaci pierwszego i drugiego stopnia oraz osoby pozostające z nią w stosunku przysposobienia. Jeżeli świadkiem była jedna z osób wymienionych w paragrafie poprzedzającym, nieważne jest tylko postanowienie, które przysparza korzyści tej osobie, jej małżonkowi, krewnym lub powinowatym pierwszego lub drugiego stopnia albo osobie pozostającej z nią w stosunku przysposobienia. Jednakże gdy z treści testamentu lub z okoliczności wynika, że

bez nieważnego postanowienia spadkodawca nie sporządziłby testamentu danej treści, nieważny jest cały testament (art. 957 k.c.).

2) testament podróżny, sporządzany podczas podróży na polskim statku morskim lub powietrznym przed dowódcą statku lub jego zastępcą (art. 953 k.c.)

3) testament wojskowy, regulowany rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej w sprawie testamentów wojskowych (art. 954 k.c.)

Zgodnie z art. 958 k.c. testament sporządzony z naruszeniem wyżej wymienionych przepisów jest nieważny.

W ocenie Sądu Okręgowego, spadkodawca K. G. nie dokonał rozrządzenia na wypadek śmierci w żadnej z wyżej wymienionych form, a to oznacza, że wobec braku ważnego testamentu następuje dziedziczenie ustawowe, zgodnie z punktem I. zaskarżonego postanowienia, a zatem spadek po zmarłym K. G. dziedziczą małżonka spadkodawcy E. G. i synowie P. G. i A. G. w udziałach po 1/3.

Sąd Okręgowy w całości podziela ocenę prawną Sądu I instancji, że testament sporządzony własnoręcznie przez E. G. i podpisany własnoręcznie przez spadkodawcę K. G. jest nieważny, bowiem nie spełnia wymogów o których mowa w art. 949 k.c., który to przepis zakłada, że testament może zostać sporządzony w całości własnoręcznie przez spadkodawcę. Powyższego wymogu nie spełnia zatem oświadczenie spisane przez osobę trzecią, tj. w tym wypadku E. G. i jedynie podpisane własnoręcznie przez spadkodawcę.

W związku ze złożonym przez uczestniczkę na etapie apelacji wnioskiem o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków, mając na uwadze, że zgodnie z art. 670 § 1 k.p.c., orzekający w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku Sąd, zobowiązany jest do ustalenia kręgu spadkobierców z urzędu, Sąd Okręgowy tenże wniosek dopuścił, celem ustalenia, czy spadkodawca K. G. dokonał rozrządzenia na wypadek śmierci w formie przewidzianej w art. 952 k.c., tj. ustnie w obecności trzech świadków. Analiza zeznań świadków H. O., D. S. i T. Z. złożonych przed Sądem Okręgowym na rozprawie w dniu 25 maja 2022 r. doprowadziła do przekonania, że o sporządzeniu przez K. G. testamentu w formie przewidzianej w art. 952 k.c. nie może być mowy. Żaden z wyżej wymienionych świadków nie potwierdził, że w jego obecności K. G. powodowany obawą rychłej śmierci albo na skutek szczególnych okoliczności uniemożliwiających lub bardzo utrudniających zachowanie zwykłej formy testamentu, złożył oświadczenie, w którym ustanowiłby swojego spadkobiercę albo spadkobierców. Wszyscy trzej świadkowie zeznali, że spadkodawca nosił się z zamiarem dokonania rozporządzenia swoim majątkiem, jednak z oświadczeń tych nie wynika jednoznaczny i zgodny sposób, czy chodziło o rozporządzenie na wypadek śmierci czy o rozporządzenie za życia. Świadkowie ci nie byli nawet zgodni co do tego, na czyją rzecz miało nastąpić to rozporządzenie. Świadek H. O. zeznała: „Spadkodawca był wszystkiego świadom. Mówił, że niedługo będzie miał emeryturę i poprzepisuje wszystko na żonę. Przy tym była jeszcze Pani E. G. no i spadkodawca, K. G.. Nie było przy tym innych osób”. Świadek D. S. zeznał: „Świadomość miał zachowaną. (...) On tłumaczył, że ma rentę chorobową i że kiedykolwiek przepisze na żonę i A. swój majątek. (...) Nie mogę powiedzieć, czy sporządził jakiś testament, ja przy tym nie byłem.” Natomiast świadek T. Z. zeznała: „Znałam K. G. bardzo dobrze. (...) On miał przepisać majątek na małżonkę, a ona z kolei na niego. Dowiedziałam się dopiero po jego śmierci, że sporządził testament na piśmie. Był on spisany na E.. W mojej obecności żadnego testamentu nie sporządził. Tylko była taka luźna rozmowa, że mieli to zrobić.” (por. pisemny protokół z rozprawy w dniu 25 maja 2022 r., k. 100 verte).

Świadkowie ci bez wątplenia w sposób szczerzy przytoczyli rozmowy, podczas których K. G. podzielił się z nimi swoimi planami odnośnie zadysponowania majątkiem, jednak żaden ze świadków nie odniósł wrażenia, aby w jego obecności doszło do złożenia przez K. G. doniosłego w skutkach prawnych oświadczenia jakim jest oświadczenie w przedmiocie powołania do spadku, ani tym bardziej aby oświadczenie to zostało złożone na skutek obawy rychłej śmierci albo wobec okoliczności uniemożliwiających czy poważnie utrudniających sporządzenie testamentu w formie zwykłej, była to bowiem jedynie luźna rozmowa, a zatem nie miała zobowiązującego ani wiążącego charakteru. Tymczasem w postanowieniu z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie III CSK 317/09 Sąd Najwyższy stwierdza: „świadkiem testamentu ustnego, w rozumieniu art. 952 § 1 k.c., może być osoba, do której spadkodawca kieruje swoje oświadczenie woli, która jest obecna przy składaniu tego oświadczenia, jest świadoma swojej roli świadka testamentu, gotowa do jej spełnienia

i rozumie treść oświadczenia spadkodawcy. Wprawdzie powinna to być w zasadzie osoba specjalnie wezwana przez spadkodawcę do spełnienia takiej roli, to jednak, jeżeli spełnia ona pozostałe wymienione wymagania rolę tę mogą wypełnić także osoby nie wezwane, jeżeli były obecne podczas składania oświadczenia woli przez spadkodawcę i oświadczenie to przyjęły (...) osoba "odbierająca" oświadczenie spadkodawcy powinna być świadoma swej roli świadka sporządzenia testamentu przynajmniej w tym znaczeniu, że przez czas oświadczenia woli przez spadkodawcę koncentruje swą uwagę na odbieraniu i rejestrowaniu treści tego oświadczenia." Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, zdaniem Sądu Okręgowego, nie budzi wątpliwości, że w obecności H. O., D. S. i T. Z. K. G. nie złożył oświadczenia w przedmiocie powołania do spadku w rozumieniu art. 952 k.c.

Z tych względów na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy apelację oddalił jako bezzasadną, o czym orzekł w punkcie I. postanowienia.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł w punkcie II. postanowienia i na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. nie obciążył uczestniczki E. G. kosztami postępowania apelacyjnego na rzecz wnioskodawcy. Wprawdzie niniejsza sprawa miała bez wątpienia charakter sporny w tym znaczeniu, że interesy uczestniczki, której apelacja została w całości oddalona i interesy wnioskodawcy były sprzeczne, tym nie mniej Sąd miał na względzie szczególną okoliczność jaką jest fakt, że uczestników łączy więzy rodzinne wynikające z faktu bliskiego pokrewieństwa jak również fakt, że na rozprawie w dniu 25 maja 2022 r. pełnomocnik wnioskodawcy oświadczył, że decyzję co do kosztów pozostawia do uznania Sądu. Sąd Okręgowy wziął również pod uwagę, że uczestniczka E. G. oparła apelację na zarzucie sprzeczności zaskarżonego postanowienia z ostatnią wolą jej zmarłego męża, co zostało dość wyraźnie wyeksponowane w treści apelacji i apelacja zmierzała do urzeczywistnieni tej woli. Zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie zachodzą zatem szczególnie uzasadnione okoliczności, które pozwalają przyjąć, że obciążenie uczestniczki kosztami postępowania na rzecz wnioskodawcy pozostawałoby w sprzeczności z wyrażoną w art. 102 k.p.c. zasadą słuszności.

SSO Jacek Barczewski